

som Selskabet selv forvalter, dels ved det samlede Forsikringsbeløb for Selskabets egen Regning. I § 17 gives der saa nærmere Regler for, hvorledes det af denne Fonds Størrelse afhænger, hvor stor en Del af det paagældende Aars Overskud Selskabet frit kan raade over. Der har indenfor Kredsen af Livsforsikringselskaber været ikke ringe, og jeg tør maaske ogsaa nok sige stigende Utilfredshed med disse Bestemmelser, som man finder er for rigoristiske, ligesom det ogsaa maa erkendes, at de i deres Anvendelse i Praksis lader Plads aaben for forskellige Opgørelsesprincipper fra de forskellige Selskabers Side. I Bilag 2 til Lovforslaget oplyses det, at de danske Livsforsikringselskabers Forening har taget Spørgsmaalet op til indgaaende Overvejelse ved et særlig sagkyndigt Udvalg, som er nedsat af Foreningen af danske Aktuarer. Dette Udvalg har imidlertid endnu ikke afsluttet sit Arbejde, men Omstændighederne har gjort det meget ønskeligt, at man allerede nu kommer til en Ændring af Bestemmelserne i § 17. Utilfredsheden med disse Bestemmelser skyldes nemlig ikke mindst, at man ved Fastsættelsen af den aarlige Henlæggelse til Sikkerhedsfonden ogsaa skal tage Hensyn til nyerhvervede Forsikringer, altsaa saadanne, som endnu ikke har givet Selskabet Indtægt, men i mange Tilfælde endnu kun Udgift, saa at selv om Erhvervelsen er fuldt forsvarlig, kan den dog derved, at den foranlediger øget Henlæggelse til Sikkerhedsfonden, medføre, at Aarets Regnskabsresultater forringes, og Muligheden for Henlæggelse til Bonusfonden formindskes. Og særlig i det sidste Par Aar, hvor Tilgangen har været meget stor, har de hidtidige Bestemmelser unægtelig virket generende — det gælder særlig for Regnskabsaaret 1918. Hvis nu denne stærkt øgede Tilgang maatte siges at være et Fænomen af forbigaaende Karakter, ja, saa var der vel neppe Anledning til af den Grund allerede paa nærværende Tidspunkt at ulejlige Lovgivningsmagten, saa meget mindre som adskillige Problemer i Livsforsikringsloven af 1914 ganske sikkert vil melde sig til Overvejelse indenfor den høje Rigsdag, inden alt for lang Tid er gaaet. Men Forholdet er netop ikke dette, at man kan regne med, at Aarsagerne til denne øgede Tilgang er af ganske midlertidig Karakter, selv om det naturligvis maa erkendes, og det indrømmer ogsaa Selskaberne i Bilag 2 til Lovforslaget, en Skri-

velse fra de danske Livsforsikringselskabers Forening til Forsikringsraadet, at den Influenzaepidemi, som i de sidste tre Fjerdingaar har hjemsøgt Landet, i saa Henseende har spillet en Rolle, og at dette naturligvis er en Aarsag, som man maa haabe er af forbigaaende Karakter. Der er ogsaa andre Omstændigheder, der maa siges i Virkeligheden at have en blivende Karakter, i hvert Fald en Karakter, der kun undergaar en meget langsom Ændring, og som stærkt animerer Publikum til at betrygge sig gennem Tegning af Livsforsikring. Selskaberne har derfor stærkt ønsket at faa ændret Bestemmelserne for Henlæggelsen til Forsikringsfonden og at faa Ændringen gennemført allerede nu saa tidligt, at den kan bringes til Anvendelse ved Affattelsen af Regnskabet for 1918. Ændringen skulde da bestaa i, at man ved Fastsættelsen af det Beløb, der skal henlægges til Forsikringsfonden, fritages for at tage Hensyn til saadanne Forsikringer for egen Regning, som ikke har været i Kraft i 3 Aar. Forsikringsraadet har af de Hensyn, som jeg har skildret, ment at kunne anbefale, at Ønsket opfyldes, idet Hensynet til en forsvarlig Varetagelse af de forsikredes Interesser dog maa siges i fuldt Maal at ske Fyldest. Raadet anbefaler derfor de 2 Ændringer, som er nævnte i Motiverne, og hvoraf den første indeholder den reelle Lempelse, som Selskaberne har ønsket, medens den anden er af rent formel Art og blot giver et klarere Udtryk for de Bestemmelser, Loven hidtil har indeholdt.

Af Lovforslagets ydre Udstyr vil ærede Medlemmer se, at det oprindeligt har været den højtærede Ministers Hensigt at forelægge Lovforslaget i Folketinget, men at han dog — jeg maa maaske have Lov til at sige: trods alt — har ændret Beslutning og gjort Landstinget den Ære at forelægge Forslaget her. Hvis den højtærede Minister nu og da vilde give et Bidrag til en rimeligere Fordeling af Arbejdsstoffet her paa Rigsdagen ved at forelægge rent neutrale, saglige Lovforslag, der ikke har noget som helst politisk Indhold, først i dette Ting, vilde han ganske sikkert, som Tilfældet nu er blevet ved dette Lovforslag, fremme Sagernes Behandling og derigennem øge de gode Resultater af Rigsdagens Arbejde. Ud fra denne Betragtning glæder det mig, at den højtærede Minister har fundet Anledning til ved denne Lejlighed at forelægge et saadant neutralt Lovforslag som dette for Landstinget først.